

Noworoczne spowolnienie na froncie. 1412. dzień wojny

Andrzej Wilk, Piotr Żochowski

Sytuacja na froncie

W okresie noworocznym siły rosyjskie kontynuowały natarcie na większości odcinków frontu w Donbasie, lecz intensywność ich działań zmniejszyła się. Do nieznacznych przesunięć na ich korzyść doszło na północ i zachód od aglomeracji pokrowskiej, w południowo-wschodniej części Konstantynówki oraz na południe od tego miasta, a także na zachód od Siewierska. Siły ukraińskie kontratakowały w rejonie drogi z Pokrowska do Dobropola (wciąż mają trwać walki o Rodynske).

Trwają walki w północnej części Kupiańska oraz w okolicach tego miasta. Rzeka Oskoł coraz wyraźniej dzieli je na obszary dominacji ukraińskiej i rosyjskiej, jednak żadnej ze stron nie udało się dotąd ustanowić trwałej kontroli nad zajmowanymi kwartałami w północnej części miasta (w poprzednich tygodniach Ukraińcy odzyskali jego zachodnią część, pod ich kontrolą nieprzerwanie pozostaje południowa). Do kolejnych przesunięć na korzyść agresora doszło na południe i zachód od Wołczańska oraz w obwodzie sumskim, gdzie obrońcy potwierdzili utratę przygranicznej miejscowości Hrabowske oraz terenów na północ od niej.

Rosjanie ustanowili przyczółki na zachodnim brzegu rzeki Hajczur, wyprowadzili również sondujące natarcie w stronę Zaliznycznoho, na zachód od Hulajpola. Agresor wciąż nie ustanowił nad tym miastem pełnej kontroli, a w jednym z kontrataków obrońcy mieli się wdrzeć do jego centrum. Kolejne postępy terenowe Rosjanie odnotowali w zachodniej części obwodu zaporoskiego (walki mają się toczyć wzdłuż linii Prymońskie–Stepnohirsk–Łukjaniwskie). Nie przyniosły natomiast powodzenia próby przełamania obrony ukraińskiej w rejonie Orichiwa.

Rosyjskie ataki powietrzne

31 grudnia i 1 stycznia Rosjanie przeprowadzili kolejne ataki na infrastrukturę obwodu odeskiego. W jego stolicy i jej okolicach doszło do pożarów, kolejne rejony odcięte zostały od prądu, wody i ogrzewania. 31 grudnia miało nastąpić uszkodzenie dwóch podstacji DTEK. Dzień później poza obiektami energetycznymi celem była infrastruktura portowa

Odessy i Izmaïlu. Wieczorem 30 grudnia ukraińska Marynarka Wojenna poinformowała, że w mającym miejsce tejże doby ataku na infrastrukturę portową uszkodzone zostały dwa masowce pod banderą Panamy: „Emmakris III” i „Captain Karam”.

1 stycznia celem zmasowanego ataku dronów była infrastruktura energetyczna obwodu wołyńskiego. Do uszkodzeń doszło m.in. w Łucku, a od prądu odciętych zostało ponad 100 tys. abonentów. Poza obiektami energetycznymi uszkodzona została m.in. lokomotywnia w Kowlu (kilka dni wcześniej trafiona została tamtejsza stacja kolejowa). 1 stycznia celem rosyjskich dronów była też infrastruktura energetyczna w obwodzie czernihowskim oraz kolejowa w obwodzie sumskim (w Konotopie doszło do uszkodzenia stacji i wagonów towarowych). Rosjanie kontynuowali niszczenie nieczynnej elektrowni ciepłej w Chersoniu – obiekt ten był atakowany 2 i 3 stycznia, wymiennie dronami i ogniem artyleryjskim. 3 stycznia do uszkodzenia infrastruktury energetycznej doszło w obwodzie mikołajowskim, a 5 stycznia w obwodach kijowskim (od prądu odcięty został Sławutycz, okresowo wstrzymano ruch pociągów) i donieckim (według Ministerstwa Energetyki Ukrainy ucierpiał obiekt generacji energii).

W rezultacie ataku na Charków 2 stycznia trafiony został blok mieszkalny, spod którego gruzów wydobyto zwłoki sześciu ofiar, w tym dziecka. 28 osób zostało rannych. Dzień później wrogie rakiety uderzyły w przedsiębiorstwo w obwodzie czerkaskim, a 5 stycznia – w Czernihowie i obwodzie połtawskim. Według ukraińskiego Dowództwa Sił Powietrznych od wieczora 30 grudnia do rana 5 stycznia agresor wykorzystał łącznie 760 dronów (w tym 480 uderzeniowych „szahedów”) i 15 rakiet. Obrońcy zadeklarowali zneutralizowanie 619 bezzałogowców i zestrzelenie jednego pocisku manewrującego.

Ukraińskie operacje przeciw Rosji

Ukraińskie drony wywołały pożary na terenie kolejnych obiektów rosyjskiej infrastruktury paliwowej. 31 grudnia trafione zostały rafineria w Tuapse w Kraju Krasnodarskim i jeden z pirsów w tamtejszym porcie (według ukraińskich Sił Operacji Specjalnych uszkodzony został terminal Tamańnieftiegaz), a także bazy paliwowe: w Rybińsku w obwodzie jarosławskim oraz w Ludinowie w obwodzie kałuskim. 1 stycznia ukraińskie bezzałogowce uderzyły w rafinerię w Iłskim w Kraju Krasnodarskim. 30 grudnia i 1 stycznia wskutek ataku dronów doszło do lokalnych przerw w dostawach prądu w obwodzie moskiewskim.

1 stycznia **ukraiński wywiad wojskowy (HUR) ujawnił szczegóły operacji specjalnej, podczas której upozorowano wykonanie zleconego przez rosyjskie służby specjalne zabójstwa dowódcy Rosyjskiego Korpusu Ochotniczego (RDK) Dienisa Kapustina.** Wykonawcom Rosjanie zaproponowali wynagrodzenie w wysokości 0,5 mln dolarów. HUR przeprowadził wieloetapową operację, w trakcie której zainscenizowano jego śmierć. Stworzono nagranie wideo z dwóch dronów szturmowych: pierwszy „uderzył” w minibus, w którym rzekomo przebywał Kapustin, drugi zarejestrował „skutki ataku” – płonący pojazd. Rosyjscy zleceniodawcy uznali je za wiarygodne i przekazali obiecaną kwotę, przejętą następnie przez ukraiński wywiad. Kapustin zadeklarował gotowość do dalszego dowodzenia jednostką RDK.

Rumunia przeznaczy 50 mln euro na zakupy dla armii ukraińskiej w USA w ramach inicjatywy PURL (Prioritized Ukraine Requirements List). Poinformowała o tym 31 grudnia szefowa MSZ w Bukareszcie Oana Tîoiu. Tego samego dnia akces do inicjatywy zgłosił rząd w Zagrzebiu. Chorwacja przeznaczy na zakupy w ramach PURL 15 mln euro.

Potencjał militarny Ukrainy

1 stycznia na Ukrainie rozpoczęto kolejny etap reformy zamówień obronnych. Wszystkie zakupy dla armii – w tym broń, amunicja, odzież, żywność i paliwo – będą realizowane przez podlegającą Ministerstwu Obrony Agencję Zamówień Obronnych. Będzie ona ponosiła odpowiedzialność za kompleksowe wsparcie logistyczne i wdrażanie strategii zaopatrzenia. Resort zachowuje funkcje polityczne i kontrolne w zakresie kształtowania strategii zamówień. Elektroniczny system zamówień obronnych DOT-Chain będzie nadal rozwijany – jego stosowanie pozwoliło na cyfryzację ok. 70% obiegu dokumentów dotyczących dostaw uzbrojenia i towarów logistycznych.

2 stycznia Państwowa Służba Graniczna podała, że w 2025 r. ponad 13 tys. mężczyzn zostało zatrzymanych podczas prób nielegalnego opuszczenia Ukrainy. Wielu z nich starało się przekroczyć jej granicę ponownie. Najwięcej prób odnotowano na granicach z krajami UE, a ok. 1,4 tys. na granicy z Białorusią.

4 stycznia ukraiński Sztab Generalny wskazał, że w ciągu ostatnich dwóch lat znacząco wzrosła liczba kobiet zajmujących stanowiska oficerskie w armii. Na początku 2023 r. kobiety stanowiły jedynie 4% kadry oficerów, dziś odsetek ten wynosi już 21%. W najbliższym czasie planowane jest szkolenie kobiet na dowódczyni batalionów, co ma zwiększyć ich udział w strukturach dowodzenia w jednostkach bojowych.

Potencjał militarny Rosji

31 grudnia ukraiński Sztab Koordynacyjny ds. Jeńców Wojennych poinformował, że liczba poddających się żołnierzy rosyjskich rośnie z roku na rok. Średnio co tydzień jest ich od 60 do 90. Od czerwca 2023 r. żołnierze rosyjscy trafiają do niewoli częściej niż ukraińscy. Najwięcej jeńców wzięto w obwodach donieckim i zaporoskim. W 2025 r. wzrosła także liczba zagranicznych najemników oddających się do niewoli – obecnie stanowią oni prawie 7% wszystkich rosyjskich jeńców wojennych. 40% z nich ma przeszłość kryminalną, tylko 7% posiada wykształcenie wyższe, a 30% nie ukończyło szkoły podstawowej.

2 stycznia **Kyryło Budanow, dotychczasowy szef HUR, został szefem Biura Prezydenta** (zob. [Ukraina: noworoczny reset systemu zarządzania bezpieczeństwem państwa](#)). Zakres postawionych przed nim zadań sygnalizuje, że będzie on pełnić funkcję głównego doradcy prezydenta ds. bezpieczeństwa narodowego. Następcą Budanowa na stanowisku szefa HUR został Ołeh Iwaszczenko, doświadczony oficer wywiadu wojskowego, były zastępca Budanowa i od 2024 r. szef Służby Wywiadu Zagranicznego. **Tego samego dnia Wołodymyr Zełenski wyznaczył Mychajła Fedorowa, dotychczasowego wicepremiera i ministra transformacji cyfrowej, na stanowisko szefa resortu obrony.** Jego poprzednik Denys Szmyhal ma objąć stanowisko ministra energetyki. Obie nominacje wymagają akceptacji przez parlament.

Monitor dostaw broni

Zobacz

